Teologia albinoşilor

Un vis cu Elena Ceauşescu al cărui conţinut l-am uitat. Îmi amintesc doar că fosta mamă a naţiunii ţipa tot timpul.

Despotul secolului XXI nu poate să fie decât un despot luminat. Tiranul incult, bestia bărboasă, războinicul feroce analfabet sunt figuri potrivite pentru secolele trecute sau pentru Afghanistan ori Sudan.

Dictatorul anului 2500 va fi un soi de Umberto Eco placat cu Claudel.

Inchiziţia postmodernă a secolelor viitoare va proscrie relaţiile sexuale care au loc pe pământ, socotind că singura formă de coit legitimă e aceea pe catalige. Vor mai fi permise, în situaţii speciale, acuplările pe scările de incendii, în platani bătrâni sau în timpul saltului cu paraşuta.

Tiranul ucide din exces de sensibilitate, iar nu din prea multă cruzime.

Un vis care se petrecea într-un aeroport şi al cărui miez era dat de neliniştea că voi pierde avionul pentru Paris. Noroc că în aeroport nu se găsea şi Elena Ceauşescu, iar ar fi ţipat tot visul…

Un tânăr discipol al lui Heidegger declara peste tot că filosofia acestuia, în ciuda criticilor care i se pot aduce, are cel puţin meritul de a-l fi pus pe om din nou în faţa morţii. Horckheimer a replicat sec: Cred că Luddendori se pricepea mult mai bine la aşa ceva.

Visul etern al despoţilor ruşi e acela de a-i vedea pe supuşii lor bând lapte…

Partidul bonelor care stau în cap, partid de orientare social-autistă.

Scenariul unui film de desene animate în care Eminescu să fie

un cangur capabil să poarte în elasticul său marsupiu diverse dicţionare neterminate plus o seamă de pacienţi evadaţi misterios de la ospiciu.

Cu Oblomov pe tronul ţarilor, Rusia s-ar transforma în Argentina, iar Lenin ar scrie povestiri metafizice în locul unui Borges trimis în Siberia.

Dostoievski, noul pitic de grădină al preşedintelui Putin…

Curtea Supremă de Justiţie din Perú a decis că o persoană care vine la serviciu în stare de ebrietate nu poate fi concediată. Aflând despre această decizie, am hotărât să le recomand tuturor alcoolicilor pe care-i cunosc să ia avionul spre Lima.

Suntem în asemenea măsură sclavii trupului, încât nu ne mai rămâne decât să visăm că am putea să ne smulgem oricând din el.

Când media de vârstă a locuitorilor Europei va ajunge la 60 de ani, vor mai fi citite doar diverse ghiduri de călătorie şi jurnalele scriitorilor foarte bătrâni.

Dacă aş scrie câte un aforism pe zi, iar şapte aforisme ar umple o pagină de carte, ar însemna că aş reuşi să scriu o pagină pe săptămână. Cum anul are 52 de săptămâni, la sfârşitul fiecărui an m-aş putea lăuda cu 52 de pagini de carte. O carte onestă are în jur de 200 de pagini şi, dacă aş scrie în ritmul pomenit mai sus, aş putea să termin o asemenea carte după patru ani.

Cioran îşi publica volumele franceze, aproape toate în jur de 200 de pagini, din patru în patru ani. Să însemne asta că scria un aforism pe zi?

Întrebaţi ce animal ar reprezenta cel mai bine Europa, locuitorii decrepitului continent au răspuns că lupul e dihania în care se recunosc. Dacă aş fi fost întrebat care este simbolul Europei, fără să mi se ceară neapărat să indic un animal, aş fi răspuns neîntârziat: faunul.

E dimineaţă, stau în bucătărie şi ascult ţipetele miliardelor de

ciori pornite în căutare de pradă. Îmi spun că Imperiul Vremurilor de pe urmă, imperiul cu care se va închide istoria, nu va fi nici american, nici indian, ba nici măcar chinez, va fi imperiul ciorilor.

Porcuşorul meu de Guineea încearcă să mă contrazică şi chiţcăie energic, el e convins că imperiul final va fi imperiul şobolanilor.

Pentru a treia oară în ultimele luni sunt îndemnat să-mi fac un blog. Conchid că exhibiţionismul e regula noilor vremuri.

Să scrii un eseu în care să-ţi imaginezi ce s-ar întâmpla dacă ruşii ar fi porcuşori de Guineea…

Istoria filosofiei germane e palpitanta poveste a unor Panzere care încearcă să se descurce în deşerturile Africii fără a avea parte de indicaţiile lui Rommel.

În 1944, Bloch avea încă suficientă încredere în importanţa filosofiei, căci altfel ar fi imposibil de crezut că ar mai fi putut să încheie *Principiul Speranţei*, un manuscris de 1980 de pagini…

La aproape 60 de ani de la acel moment, Sloterdijk avea să ne ofere mai mult de 2000 de pagini, *Sfere*.

Să ne aştepte tocmai în momentul crepusculului o carte de 4.000 de pagini?

Ultima carte va fi cartea ciorilor…

Pentru postmoderni, Ahasverus e un maratonist kenyan care participă la toate concursurile posibile şi termină întotdeauna pe locul doi.

Când dictatura obezilor va cuprinde întreaga lume, singurele campionate mondiale ce vor mai putea fi organizate vor fi acelea ale consumatorilor de mentosan.

Harnack: „Dumnezeu ar fi putut să-şi asume şi *natura asinaria* şi să fie totuşi capabil să ne mântuiască”.

Dacă Nero se va întoarce vreodată să ne fie împărat, el nu va mai

arăta niciun interes pentru cursele de care, pentru spectacolele în faţa mulţimii ori pentru diferite exerciţii de piromanie. De astă dată, el se va amuza să ne oblige să mergem în mâini, fericit că ne învaţă astfel să privim adevăratul chip al lumii.

Evanghelia lui Belzebut cel Curat, marea carte a poporului măcelarilor şi hingherilor.

Darwin ar fi meritat toate elogiile noastre dacă ar fi descoperit teoria involuţiei, demonstrând necesitatea ineluctabilă ca omul să se transforme în maimuţă. El a greşit însă direcţia, crezând că maimuţa era la început, iar nu la sfârşit…

Apocalipsa e singura soluţie pentru a evita transformarea istoriei oamenilor într-o istorie a maimuţelor. Când ultimul om rămas în viaţă e pe cale să piară, înconjurat de nesfârşitele hoarde ale maimuţelor, zeul decide să pună capăt jocului. El va începe o altă partidă abia atunci când nu vor mai exista maimuţe.

Un basarabean suspectat de un dublu asasinat a fost prins de poliţie în casa unei ghicitoare pe nume Norvegia. Probabil că dacă ar fi avut inspiraţia să apeleze la serviciile Groenlandei sau Islandei, ar fi scăpat…

Marele succes de librărie al anului 2090 va fi *Istoria literaturii pentru pitici*, o carte scrisă de un gigant ugandez în colaborare cu un baschetbalist din NBA devenit profesor de sociologie la Oxford.

Îmi plac tot mai mult scriitorii-hienă, cei care adulmecă duhoarea descompunerii şi o descriu într-un stil impecabil, fără milă şi fără dezgust. Cel mai adesea, ei sunt scriitori bătrâni, imunizaţi împotriva tuturor iluziilor de decrepitudinea atent studiată a propriului trup, precum şi de micimea sufletească pe care o descoperă cu repulsie în ei înşişi, exhibând-o apoi ca într-un ritual de exorcizare.

Catalogul stupidităţilor, gogoriţelor, infamiilor e cartea nesfârşită la care trudesc fără răgaz scriitorii-hienă. În secolul XXI vor ajunge abia la litera B.

Marco Denevi: „Moraleja de todas las fábulas: el hombre es un animal”.

A fost descoperit un articol publicat în 1870 de Rimbaud în care e ridiculizat Bismarck. Peste câteva luni, un erudit german va descoperi un articol inedit al lui Fichte consacrat ciorapilor purtaţi de Napoleon la Austerlitz.

Poate că Dumnezeu i-a alungat pe primii oameni din Eden de teamă ca viaţa paradiziacă să nu-i facă să-şi piardă minţile.

În cazul speciei noastre, teoria evoluţiei poate fi simplificată, căci strămoşul omului e primul animal care a înnebunit. Un animal imperturbabil ar fi întârziat cu milioane de ani apariţia pretinsului homo sapiens…

Visul Gildei în care Papa o binecuvântează de două ori, după care se culcă, socotind, probabil, că şi-a îndeplinit misiunea şi are dreptul la odihnă.

Singura meserie potrivită pentru filosofii viitorului va fi aceea de culegători de vanilie. Teologii secolului al XXV-lea vor fi ingineri la Ferrari.

Un Shakespeare al câinilor şi-ar fi încheiat opera cu lătratul regelui Lear.

Măcelarul îşi taie cu maximă delicateţe felia de carne din propria farfurie. Până şi brutalitatea are orele ei de program…

Un Montaigne sosit la curtea lui Petru cel Mare ar fi fost rapid împăiat şi păstrat în cabinetul de curiozităţi al ţarului. Ajuns la curtea lui Soliman Magnificul, ar fi fost castrat cu dibăcie şi folosit pe post de eunuc. La curtea Regelui-Soare ar fi primit o pensie lunară ca să-şi ţină gura, fiind apoi trimis în provincie.

La maternitatea din Botoşani s-a născut un bebeluş de aproape

7 kilograme. Deloc întâmplător, mama lui venea din satul Flămânzi.

Psihologia porumbeilor călători va fi explicată de un nomad afghan în faţa unui juriu alcătuit din vulturi şi ulii. La final, în semn de recompensă pentru strălucita expunere, conferenţiarului i se vor scoate ochii.

Dacă dominicanii sunt câinii Domnului (domini canes), atunci ar trebui să existe cel puţin încă un ordin de asini ai divinităţii, fără să mai punem la socoteală nenumăratele oi ale Domnului…

Pentru mine, visul nu e un spaţiu al împlinirii dorinţelor; el e, mai degrabă, colecţia noastră de monştri şi întâmplări memorabile, cabinetul de curiozităţi al spiritului nostru.

Pentru a putea să supravieţuiască, filosofia are nevoie de o infuzie de suprarealism. Altfel, va pieri sub ruinele academismului.

Arta ultimelor decenii e foarte sugestiv încadrată de pisoarul lui Duchamp şi de borcanele cu excremente ale unor artişti italieni. Inter feces et urina…

Un Pascal al şobolanilor nu s-ar fi gândit la nasul Cleopatrei, ci, mai degrabă, la botul pisicii…

Adam şi Eva erau copii, iar căderea din Paradis a însemnat pierderea privilegiului copilăriei eterne, păcătoasa asumare a măştii maturităţii.

Semnul indiscutabil al transmiterii păcatului originar este tocmai imposibilitatea noastră de a rămâne copii.

Ceronetti e sigur că Antihristul va fi născut prin cezariană…

Quintus Curtius povesteşte că Thalestris, regina amazoanelor, a dorit cu înflăcărare să aibă un copil cu Alexandru cel Mare, fiind cucerită de bravura lui pe câmpul de luptă. Însoţită de alte trei sute de femei, i s-a înfăţişat regelui şi i-a vorbit despre dorinţa care o mânase spre el. Deznodământul? „Thirteen days were spent în satisfying her

desire" zice traducerea englezească a *Vieţii lui Alexandru*.

Pentru moderni, sublimul seamănă tot mai mult cu o criză de isterie.

Ultimul om e omul incapabil să-şi împlinească dorinţele, omul ce fantasmează anarhic pentru a-şi depăşi blocarea în trup, întemniţarea pentru care nu există clemenţă.

Un pensionar din Piatra Neamţ a înnebunit după ce l-a visat în fiecare noapte, timp de trei luni, pe cardinalul Richelieu.

Cel mai mare pictor leton va dobândi celebritatea mondială după ce va picta toată viaţa doar coropişniţe.

Pentru a-şi dovedi autenticitatea, scriitorii secolului XXII vor începe să scrie cu picioarele, încercând să atingă astfel intensitatea sentimentelor maimuţei. Cei care vor continua să scrie cu mâinile vor fi socotiţi pedanţi, preţioşi, ridicoli, fiind evacuaţi din toate istoriile serioase ale literaturii şi fiind citiţi numai de către vagabonzi, călugări şi nebuni.

Anarhiştii ruşi au propus ca Mausoleul lui Lenin să fie dinamitat, urmând ca pe locul lui să fie construit un muzeu al clătitei.

Unui câine ridicat la gradul de cardinal i se va cere să urineze cu pioşenie…

Maestrul şi tricicleta, singura carte de colorat concepută de Bulgakov.

Un vis în care primesc noua carte a lui Pleşu publicată în germană: *Despre Ku Klux Klan*…

Erasmus ne povesteşte că prostituata Lucreţia îşi alinta iubitul, pe Sofronius, spunându-i *meamentula*…

Jonathan Littell a scris pentru *Le Monde* un reportaj despre

situaţia din Georgia după invazia rusească. Descriind crimele comise de miliţiile osete în satele de la graniţa georgiană, el aminteşte cazul unei bătrâne de 70 de ani care, rămasă singură cu cadavrele fiului şi soţului şi incapabilă să le îngroape cu slabele ei puteri, le-a păstrat timp de cinci zile în sufragerie, până la revenirea vecinilor, stropindu-le cu oţet pentru a le încetini descompunerea.

Vrând să anunţe moartea lui Halder, o crainică a Televiziunii Române recită cu toată convingerea următoarele: „Jörg Heidegger, liderul extremei drepte austriece, a încetat în urma unui accident de maşină”…

Poate că pentru a ne trăi viaţa cu toată intensitatea, ar trebui să avem parte de repetarea fiecărui moment al ei în vis.

Ca să trăim cu adevărat, ar trebui să trăim de două ori.